

lede i det nuværende Samfund, er der en stor Mængde af dem, som ikke kunne være med, og der er jo forskellige Forsikringsomraader, hvor Forsikringen kan være mere eller mindre paatrængende nødvendig. Det er jo f. Eks. særlig paatrængende, at Arbejderne og andre ubemidlede søge at sikre sig i Sygdomstilfælde. Sygdom er jo hver Mands Herre, som man siger, og Sygdom er en Gæst hos de fleste, og det ligger da meget nær, at Arbejderne søge at sikre sig i Sygdomstilfælde. Men trods det, at der er ofret saa mange Kræfter paa dette Forsikringsomraade, og trods det, at Staten er traadt til gennem Sygekasseloven, er det endnu den Dag i Dag faktisk saaledes, at en Del Mennesker, som skulde have Gavn af Sygeforsikring, endnu ikke ere komne med, og den væsentligste Grund hertil er ganske sikkert manglende Evne til at være med.

Der er jo ogsaa andre Omraader, hvor Arbejderne maa søge at sikre sig. Der er det store Fagforeningsomraade, hvor de maa være med for at kunne skabe sig saa gunstige Forhold under de nu bestaaende Samfundsforhold som muligt. Og sammen med Fagforeningsbevægelsen høre forskellige andre Ting, saaledes Understøttelse for arbejdsløse. Arbejdsløsheden er jo et Onde, som eksisterer hver Dag og til alle Tider. Det rammer snart den ene og snart den anden, og det er derfor et Spørgsmaal, som maa tages op, og man maa søge at gøre det mest mulige for at hjælpe disse Folk, som Stat og Kommune ikke tidligere have hjulpet, men som der dog nu er gjort et Skridt for at komme til Hjælp. Disse Opgaver paatrænge sig og lægge saa stærkt Beslag paa Arbejdernes Evne som muligt, og man søger at faa Forsikringen paa disse Omraader til at komme saa mange til gode som muligt, men der er dog altid nogle, som ikke kunne hjælpes paa denne Maade.

Hvad nu særlig Livsforsikringsspørgsmaalet angaar, er det jo et Spørgsmaal, som ligger noget fjernere end de andre, fordi man her tager Sigte paa, at Forsikringen skal blive virksom paa et Tidspunkt, der ligger noget langt ude i Fremtiden, saa langt ude, at mange stille sig noget mere fremmed overfor dette Spørgsmaal. Dertil kommer jo ogsaa den Omstændighed, at Livsforsikring kræver større Bidrag fra de forsikredes Side end de fleste andre Forsikringsomraader. Hvis Livsforsikring ikke skal blive et blot og hart forbedret Begravelsesvæsen, kræver det ikke saa ringe Bidrag, og begge disse Ting, den

fjerne Mulighed for at udnytte Forsikringen og de store Bekostninger, som ere forbundne dermed, gøre, at den store Masse, de allerfleste ville være ude af Stand til at deltage i en Livsforsikring. Men ikke des mindre er det en Kendsgerning, at saaledes som Forholdene have udviklet sig, og derved, at Arbejderne gennem deres Organisationer have formaaet at skabe sig forbedrede Livsvilkaar, er der en Del Arbejdere, som ere komne op paa saadanne Lønningsforhold, at de ere i Stand til ogsaa at tage fat paa Livsforsikringsomraadet. Her er det altsaa nødvendigt, at man søger at hjælpe dem, og det have vi fra vor Side ogsaa søgt at gøre, ved i saa høj Grad som muligt at kalde Forsikrings-tanken til Live og søge at fremme den blandt Arbejderne.

Her støder man imidlertid paa forskellige Vanskeligheder. I hvert Fald de tidligere bestaaende Livsforsikrings-selskaber, saaledes Statsanstalten for Livsforsikring og alle de større Livsforsikrings-selskaber, kræve halvvaarlige, fjerdingaarlige eller maanedlige Indbetalinger. Foruden at Forsikringerne koste ret mange Penge, skulle altsaa de, der forsikre sig, tillige betale for et større Tidsrum ad Gangen, og det gør, at det for Arbejderne, som faa deres Penge i smaa Partier, idet de faa dem udbetalte ugevis og oftest have Brug for dem straks, bliver endnu vanskeligere at komme med i Forsikringen. Nu var der imidlertid mange, som havde deres Opmærksomhed henvendt herpaa, og der dannede sig efterhaanden Selskaber, som forsikrede Arbejdere mod ugentlige Indbetalinger. Ved Hjælp af disse ugentlige Indbetalinger blev den Sum, der skulde indbetales paa en Gang, væsentlig mindre end den, der hver Gang skulde indbetales i de tidligere, større Selskaber. Men paa den anden Side, naar Selskaberne saa skulde specificere deres Administrationsudgifter ved Opkrævningen af de ugentlige Bidrag, bleve Administrationsomkostningerne til Gængæld saa store, at de i væsentlig Grad fordyrede Livsforsikringen. Altsaa, Indbetalingen blev lettet, men For-

Rettelse.

Sp. 2023, L. 24—25 f. n.: „Nu er der imidlertid for mange Grønlandere, og“, læs: „Nu er der imidlertid for mange Grønlandere, som ikke ere Fangere, og“.